

Циркові артисти виступають на лінії фронту

У буденний час вони – професійні циркові артисти та аніматори, у вільний – складають «казковий» інвентар до валіз й прямують туди, де діти не дивуються звукам вибухів та вже звикли бачити військові гелікоптери у піднебессі. Мирноград, Вугледар, Покровськ, Пречисте, Маріуполь. Такі міста Донеччини із благодійними виступами відвідали волонтери альянсу «Позитив шоу», аби підтримати українських малюків із прифронтової зони держави.

Шахтарське містечко. П'ять копалень. Схожі на сплячі вулкани загадкові терикони, охайні подвір'я, зачинені хвіртки, порожні вікна недобудованих багатоповерхівок, пустельні вулички... Місто Дмитров Донецької області перейменували на Мирноград два роки тому. Тут п'ятдесят дві тисячі мешканців. Лиху славу Мирноград здобув у 1966-му. Тоді «вулкан» таки вибухнув – від терикону відколовся величезний шмат розпеченої сипучої породи й сповз на місто.

Шахтар Олександр – за сумісництвом батько п'яťох дітей та протестантський служитель – розповідає, що полювання на «чорне золото» на глибині до тисячі метрів – заробіток некомфортний та небезпечний, але майже єдиний.

Олександр Косенко – пастор, шахтар: «Опасно по взрываю газа метана и угольной пыли, внезапным выбросам угольной пыли».

Буквально недавно, чотири дні назад, случился несчастный случай на шахте Покровска, погорели люди. Сегодня два человека в нашей больнице и остальные – в Краматорске, остальные с сильными ожогами.

Валентина Косенко – дружина: «А условия действительно нечеловеческие, когда люди по 14–18 часов работают, не выезжая с шахты, или на сутки берут смену. Дети их уже привыкли, они

видят отцов либо спящими, либо уходящими на работу».

Проте, Мирноград свою назву виправдав. Після початку бойових дій у зоні антитерористичної операції тут знайшли прихисток тисячі переселенців із гарячих точок.

Валентина Косенко – дружина: «Да, у нас был такой период, когда у нас переселенцы, их численность превышала население наше. Все школы наши, все общежития принимали переселенцев, то есть они приезжали и их распределяли по различным точкам».

Подих війни тут відчули на собі. Спочатку боялись, а потім звикли – і до військових гелікоптерів у піднебессі, і до звуків мінометів. Навіть діти почали на слух розрізняти, з якої зброї стріляють. А ще мирноградці жили півроку без води й опалення.

Олександр Косенко – пастор, шахтар: «Когда не было воды в городе с приходом военных действий, то Господь нас благословил скважиной, в церкви на нашей территории, где люди могли бесплатно пить воду».

Валентина Косенко – дружина: «Абсурд – неверующие люди, они находили где-то эту воду и продавали ее по такой цене, что бабушка какая-то не могла эту воду приобрести просто для своих нужд, сготовить что-то. И наша церковь развозила воду бесплатно в учреждения, в садики».

У Олександра та Валентини нині почесна місія – приймати гостей з Харкова, які приїхали з благодійним виступом для місцевих дітей. Мирноград – перший у квітневому турі фокусників у прифронтовій зоні. Потім – Покровськ, Вугледар, Володимирівка, Пречисте, Маріуполь. Вистави артисти організовують у сумісництві з місцевими протестантськими церквами. Навіщо? Підтримати дітей.

Олексій Кулемічев – артист-аніматор: «Це відбулось три роки тому, коли почалась війна. Ми привозили дуже багато гуманітарної допомоги та мріяли, як зібрати людей. І Господь

дав нам дуже гарну ідею – створити «Позитив шоу»».

«Позитив шоу» – професійні артисти. Поза благодійністю працюють аніматорами. Перевтілюються у супергероїв та мультяшних персонажів. Цей саксофоніст на колесах – клоун Арбузик. А ще – теолог і пастор. Вважає: радувати людей – не професія, а стиль життя.

В'ячеслав Кучеренко – музикант, пастор: «Я думаю, що не может быть вообще христианина без чувства юмора. К нашей реальности без юмора вообще нельзя подходить. Мир – он испорченный. С одной стороны, ты к нему относишься с печалью, с любовью, с другой – чтобы избежать острых углов, приходится просто шутить.

Олександр Морока – акордеоніст. Працюючи в Америці та Південній Кореї, познайомився із ілюзіоністом. Навчився деяким фокусам. Повернувшись в Україну, зрозумів: циркові програми – фактично вільна ніша для творчості й заробітку. А ще через деякий час замислився: фокуси – не просто розвага, а й можливість нести серйозні послання аудиторії. Якимось на вуличному шоу вперше спробував говорити про християнські цінності.

Олександр Морока – ілюзіоніст: «Було дуже важко – що ти скажеш, як ти скажеш. Коли я назвав ім'я Ісуса Христа, вже не пам'ятаю, в якому розрізі це було, у них немов би якась завіса в серцях роздерлась, це було як фонтан. Але ми побачили, як інших людей аж покоробило.

Тож відтепер «Позитив шоу» – це і весела програма, і серйозні теми. Артисти креативно, мовою дітлахів розповідають про Божу любов, недосконалість людського серця, прощення. Так би мовити, приємне з корисним.

Маргарита Антоненко – художниця: «Дуже приємно тут виступати, тому що діти – вони настільки відкриті, сприймають все шоу, їм все цікаво. Всі дуже активні. І це надихає далі служити.

Ліза – мешканка м. Мирноград: «Это было круто. Мне больше всего запомнился фокус с водой».

Олена – мешканка м. Мирноград: «Радость для детей. Радость и знакомство с Богом. Нет таких праздников, практически нет. Нам бы хотелось побольше».

Артем – мешканец м. Мирноград: «То, что рядом война, мы знаем. Ну, у нас было – буквально в двадцати километрах от нас бомбили. Ну сейчас уже нормально живем. Страшно конечно, но уже нормально. Закончится война, будет все у нас хорошо».

Лариса Шило, Ігор Шквира, Донеччина, «Вісті надії»